

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 3. februar 2021

Sag BS- [REDACTED]

SKL

(advokat Claus Hanghøj)

mod

Virksomhed

(advokat Jesper Ravn)

Denne afgørelse er truffet af dommer Elisabeth Larsen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er anlagt den 4. februar 2020. Sagens spørgsmål er, om sagsøgte som arbejdsgiver er erstatningsansvarlig for den skade, som SKL pådrog sig den 23. marts 2018.

Sagsøgeren har fremsat følgende påstand: Virksomhed skal til SKL betale 134.808,21 kr. med procesrente fra den 4. februar 2020.

Sagsøgte, Virksomhed, har fremsat påstand om frifindelse.

Sagsøgerens krav består dels af et krav på godtgørelse for svie og smerte dels af et krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Parterne er enige om den beløbsmæssige opgørelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af SKL og Vidne1 .

SKL har forklaret blandt andet, at han er uddannet tømmers. Han har været ansat hos sagsøgte siden år 2000. Han har udført tømmearbejde hos sagsøgte, mest renoveringsarbejde. I marts 2018 var sagsøgte totalentreprenør på opgave med renovering af 20 lejligheder i Upsalagade på Østerbro. Firmaet K2 var underentreprenører og udførte det meste af arbejdet, som blev udført af rumænske arbejdere. Hans egen opgave var at udføre det arbejde, som var for svært at forklare til de udenlandske arbejdere, f.eks. når der skulle læses arkitekttegninger. Han havde arbejdet på byggepladsen i ca. 6 måneder forud for den 23. marts 2018, hvor han kom til skade. Han havde været på byggepladsen alle arbejdsdage i de 6 måneder, bortset fra nogle ganske få dage. Han havde to kollegaer, der også var ansat hos sagsøgte, men de befandt sig ikke på byggepladsen den dag, hvor han kom til skade. Han var den eneste af sagsøgtes medarbejdere, der var på byggepladsen den dag. En af sagsøgtes økonomer arbejdede i et skur, der var placeret nær byggepladsen, men pågældende førte ikke tilsyn med byggepladsen. Der var tilknyttet en byggeleder til byggepladsen, men den pågældende kom alene på byggepladsen efter behov.

Fredag den 23. marts 2018 kort tid før fyraften skulle han ned i kælderen for at hente værktøj og materialer, som blev opbevaret der. Han var kommet ned fra taget, hvor han arbejdede, og gik tværs over gården. Kloakrørene under gården var blevet gravet op, og fliserne var blevet fjernet. K2's medarbejdere havde lagt plader af krydsfiner og masonit i gården. Beboerne havde klaget over snavs i opgangene, og derfor var pladerne blevet lagt i gården. Der lå hele plader over udgravningerne, mens små plader i forskellig størrelse var lagt over muddret. Pladerne var mellem 1 cm. og 2,5 cm. tykke. Pladerne lå delvist oven på hinanden på en lidt rodet måde. De store plader lå fast i kraft af deres vægt, mens de små plader lå løst. Han gik tværs over gården, og kort tid før han nåede nedgangen til kælderen, trådte han på en af de små plader og mistede fodfæstet. Foden gled lige der, hvor kældertrappen startede. Der var mudder alle vegne, men han husker ikke, om der var mudder på netop den plade, som han trådte på. Han tog fra og fik sin arm i klemme og vred den i gelænderet, som var afdækket. Hans arm gik ind i et hul i denne afdækning. Han rejste sig op igen og mærkede, at det gjorde meget ondt i armen. Lidt senere mærkede han, at hans fingre snurrede, og han kørte hjem og ringede 1813 og fik en tid på skadestuen. Samme dag ringede han til byggelederen, [REDACTED], og fortalte, hvad der var sket. Det var fredag før Palmesøndag, og han havde taget fri de 3 hverdage op til Påske. Han havde smerter i armen i ferien og i hele Påsken. Han håbede, at

det bare var slaget, og at smerterne ville holde op af sig selv. Han var sygemeldt et par dage efter Påske og umiddelbart derefter henvendte han sig til Vidne1- og fortalte, hvad der var sket. Dette var ca. 1½ uge efter, at skaden var sket. Han forklarede Vidne1, hvad der var sket, og Vidne1 udfyldte en skadesanmeldelse på sin computer, mens de talte sammen. De eneste vidner til ulykken var K2's medarbejdere, som var rumænere, og som han ikke kunne kommunikere med. Han havde ikke talt med [REDACTED] om, at pladerne lå usikkert.

Vidne1 har forklaret blandt andet, at han er uddannet økonom. Han har været ansat som administrationschef hos sagsøgte siden 1996. SKL har været ansat i firmaet i ca. 20 år. Vidnet har adgang til alle relevante portaler, og han står for at anmelde arbejdsskader hos sagsøgte. Vidnet hørte lige efter Påsken 2018, at SKL var syg, og han var sygemeldt i et par dage efter Påsken. Det var SKL selv, der fortalte vidnet, at han var kommet til skade på byggepladsen. Vidnet havde ikke hørt det fra andre. Vidnet og SKL mødtes, og vidnet loggede ind på portalen, hvorefter vidnet og SKL udfyldte arbejdsskadeanmeldelsen sammen. SKL fortalte, hvad der var sket, og vidnet skrev det ned. SKL stod ved siden af vidnet, mens vidnet skrev. I nogle felter var der mulighed for at skrive en individuel tekst. Andre steder i skemaet var der ikke adgang til at skrive fri tekst, men man skulle vælge mellem forskellige muligheder. Her talte de om, hvad der skulle vælges. Vidnet har ikke hørt om andre faldskader på den pågældende byggeplads end SKL's skade. Der har ikke været udstedt nogen påbud fra Arbejdstilsynet vedrørende den pågældende byggeplads. Vidnet satte ikke spørgsmålstegn ved SKL's oplysninger.

Parternes synspunkter

SKL har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for påstanden:

"... gøres det gældende, at sagsøgte som arbejdsgiver og hovedentreprenører er erstatningsansvarlig for den skade, der er overgået sagsøger den 23. marts 2018 under arbejde for sagsøgte.

Til støtte herfor henvises til reglerne i Arbejds miljølovens §§ 38, 42, 45, 16 og 17, hvorefter en arbejdsgiver har pligt til at sikre, at

- arbejdet er tilrettelagt og udføres sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 38
- arbejdsstedet er indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 42
- de tekniske hjælpemidler er indrettet og bliver anvendt sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 45

- der er givet instruktion om de sikkerhedsmæssige risici, samt at der gennemføres et effektivt tilsyn, jf. normerne i arbejdsmiljølovens §§ 16 og 17.

Det gøres gældende, at sagsøgte ikke har sikret disse normers overholdelse, og dermed har sagsøgte pådraget sig et erstatningsansvar i anledning af den indtrufne skade.

Ansaret beror navnlig på, at der på byggepladsen henlå løse krydsfinerplader på adgangsvejene, som ikke var fastgjort og dermed sikret mod udskridning.

Det påhviler tillige sagsøgte som hovedentreprenør at sikre ovennævnte normers overholdelse.

I det omfang skaden beror på individuelle medarbejderes fejl og/eller forsømmelser, gøres endvidere gældende, at sagsøgte også har pådraget sig hæftelsesansvar for disses skadevoldende handlinger, jf. DL 3-19-2.

Endeligt gøres det gældende, at der ikke fra sagsøgers side foreligger erstatningsretlig relevant egen skyld.

Der er mellem parterne enighed om den beløbsmæssige opgørelse af sagsøgers krav og spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem tilskadekomsten og sagsøgers sygdomsperiode, hvorunder der rejses krav om erstatning og godtgørelse..."

Virksomhed har i sit påstandsdokument anført følgende til støtte for frifindelsespåstanden:

"... At sagsøger bærer bevisbyrden for, at sagsøger har været udsat for en faldskade, at denne skulle være sket som angivet af sagsøger (at han skulle have trådt på en mindre krydsfinerplade, der "skred", hvorved han i faldet fik armen ind i rækværket til kælderskakten), og at faldet skyldtes sagsøgtes ansvarspådragende forhold,

At sagsøger hverken har løftet et eller flere led af denne bevisbyrde,

At det således ikke af sagsøger er bevist, at han var udsat for en faldskade den 23. marts 2018, idet sagsøger ved henvendelse på skadestuen samme dag ikke oplyste, at hans helbredsmæssige klager skyldes et fald på arbejdet, og at sagsøger først ved indgivelse af arbejdsskadeanmeldelsen den 9. april 2018 angav, at han var faldet på arbejde,

At det ikke af sagsøger er bevist, at det påståede fald skyldtes, at der var lagt en krydsfinerplade ud (som var fuldt ud synlig), og at det ikke er bevist, at det påståede fald skyldtes, at krydsfinerpladen "skred", idet sagsøger først angav dette som værende årsag til faldet i stævningen samt i brev af 14. november 2019, altså mere end 1½ år efter det påstået fald,

At det derimod må formodes, at sagsøger faldt som følge af, at han "snublede" over en afdækningsplade, når henses til, at sagsøger ved arbejdsskadeanmeldelsen den 9. april 2018 – hvilket var første gang han angav årsagen til faldet – oplyste, at han "snublede" over en afdækningsplade, hvilket tillige blev lagt til grund ved behandlingen af arbejdsskaden hos AES, ligesom årsagen til at sagsøger "snublede" over afdækningspladen ikke er angivet eller dokumenteret yderligere i arbejdsskadeanmeldelsen,

At det ikke af sagsøger er bevist, at sagsøgers påståede fald kan henføres til ansvarspådragende forhold hos sagsøgte, idet det heller ikke af sagsøger er dokumenteret, at afdækningspladen skulle være placeret på en sådan måde, at den udgjorde en fare for medarbejderne,

At sagsøgers påståede fald således må anses som et hændeligt uheld..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

SKL's forklaring om, at han faldt og kom til skade på byggepladsen den 23. marts 2018, da han ville hente værktøj og materialer, har været sikker og sammenhængende. Forklaringen om, at han kom til skade den nævnte dag, støttes af oplysningerne fra skadestuen i bilag 7, og retten lægger derfor til grund, at SKL faldt og kom til skade på byggepladsen den nævnte dag.

På baggrund af oplysningerne i skadesanmeldelsen i bilag A, der i begyndelsen af april 2018 blev udfyldt af sagsøgtes administrationschef Vidne1 på baggrund af SKL's oplysninger, lægger retten til grund, at SKL faldt på byggepladsen, fordi han snublede over en afdækningsplade, som var lagt over et område, hvor flisebelægningen manglede.

På baggrund af SKL's forklaring lægges det til grund, at der i gården lå hele plader over udgravningerne, mens små plader i forskellig størrelse var lagt over muddet, at pladerne var mellem 1 cm. og 2½ cm. tykke, at pladerne del-

vist lå oven på hinanden på en lidt rodet måde, at de store plader lå fast i kraft af deres vægt, mens de små plader lå løst.

Retten finder, at højdeforskellen mellem pladerne, der var placeret tæt ved trappen ned til kælderen, udgjorde et faremoment. Da SKL var nødt til at passere dette område for at hente værktøj og materialer, som blev opbevaret i kælderen, lægger retten til grund, at SKL's arbejde ikke var tilrettelagt, så det kunne udføres sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og at arbejdsstedet ikke var indrettet sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Sagsøgte har derfor handlet culpøst, og sagsøgte skal som følge heraf bære ansvaret for den skade, som SKL pådrog sig.

Da parterne er enige om, at der foreligger årsagssammenhæng samt om den beløbsmæssige opgørelse, tages sagsøgerens påstand til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af udgift til advokatbistand med 30.000 kr. og af udgift til retsafgift med 3.540 kr., i alt 33.540 kr. SKL er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Virksomhed skal betale 134.808,21 kr. med procesrente fra den 4. februar 2020 til SKL .

Virksomhed skal til SKL betale sagsomkostninger med 33.540 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 03-02-2021 kl. 13:01

Modtagere: Sagsøger SKL , Sagsøgte Virksomhed
, Advokat (H) Jesper Ravn, SKL , Advokat
(H) Claus Hanghøj